



Republika Hrvatska
Općinski sud u Gospiću
Trg Alojzija Stepinca 3
53000 Gospić

Poslovni broj Psp-1/2024-55

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Gospiću po sucu Mirjani Kosanović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Petra Pranjića iz Zagreba, Bukovac 133, OIB: 67269145299 kojeg zastupa punomoćnica Nikolina Mijolović Jakšetić, odvjetnica u Rijeci, Trg Ivana Koblera 2 protiv tuženika Mire Džapo iz Zagreba, Ulica Frana Folnegovića 6/B, OIB: 50864627784 kojeg zastupa punomoćnica Željka Peitel, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 141, zbog smetanja posjeda, nakon glavne i javne rasprave zaključene 16. rujna 2026. i nakon objave 5. listopada 2026.

r i j e š i o j e :

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev koji glasi:

„Utvrđuje se da je tuženik Miro Džapo iz Zagreba, Ulica Frana Folnegovića 6/B OIB: 50864627784 smetao tužitelja u posljednjem mirnom posjedu nekretnine kčbr. 5169/126 oštra glavica dvorište kuća, oštra glavica površine 591 m² upisane u zk. ul. 3355 k.o. 338788 Cesarica Nova upisana u zemljišne knjige Općinskog suda u Gospiću, Zemljišnoknjižni odjel Gospić, u naravi kuća, na način da je izvršio građevinske radove nadogradnje na postojećem objektu u vidu dodatne prostorije u cigli koja je djelomično obložena stiroporom sa sjeverozapadne strane i koja je na skici sudskog vještaka geodetske struke koja čini sastavni dio rješenja definirana slovnim oznakama A, B, C, D i ogradnog zida u cigli koji je na skici sudskog vještaka geodetske struke koja čini sastavni rješenja označena pravcem E-M i time izravno smetao posljednji mirni posjed tužitelja, a za koje smetanje je tužitelj saznao 20. prosinca 2023. te navedeno smetanje traje i dalje.

Nalaže se tuženiku Miri Džapo iz Zagreba, Ulica Frana Folnegovića 6/B OIB: 50864627784 da uspostavi ranije posjedovno stanje na način da ukloni nadogradnju na postojećem objektu u vidu prostorije u cigli djelomično obložene stiroporom sa sjeverozapadne strane koja je na skici sudskog vještaka geodetske struke koja čini sastavni dio rješenja definirana slovnim oznakama A, B, C, D i ogradni zid u cigli koji je na skici sudskog vještaka geodetske struke koja čini sastavni rješenja označena pravcem E-M te da se kloni takvog ili sličnog smetanja ubuduće, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak zajedno s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama koje teku od dana presuđenja pa nadalje prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima, izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu, uvećano za tri postotna poena, do konačne isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

II. Nalaže se tužitelju naknaditi tuženiku parnični trošak u iznosu od 1.355,00 EUR u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi od 17. siječnja 2024. naveo da su on i tuženik suvlasnici nekretnine kčbr. 5169/126 površine 591 m² upisane u zk. ul. 3355 k.o. Cesarica Nova koja je u naravi kuća na adresi Orlovača 45, Cesarica. Tužitelj navodi da je suvlasnik predmetne nekretnine u 7/9 dijela te da je bio njezin posljednji mirni posjednik. Prema navodima tužitelja, 20. prosinca 2023. saznao je da je tuženik bez njegova znanja i dopuštenja na predmetnoj nekretnini izveo građevinske radove i to nadogradnju postojeće građevine u vidu dodatne prostorije zidane ciglom i ogradnog zida od cigle. Tužitelj tvrdi da je time smetan u svom posljednjem mirnom posjedu te da smetanje i dalje traje. Tužitelj je odmah po saznanju za radove pozvao Policijsku postaju Karlobag čiji su policijski službenici izašli na teren i o događaju sastavili zapisnik. Kao dokaze tužitelj je predložio uvid u zemljišnoknjižni izvadak odnosno izvadak iz BZP-a, fotografije predmetne nekretnine, pribavljanje policijskog zapisnika, očevid na licu mjesta uz sudjelovanje geodetskog i građevinskog vještaka te saslušanje tužitelja i svjedoka. Tužitelj je zadržao pravo urediti tužbeni zahtjev nakon geodetskog i građevinskog vještačenja smatrajući da će se vještačenjem precizno utvrditi položaj i opseg izvedenih građevinskih radova. Slijedom navedenog, tužitelj traži da sud utvrdi da je tuženik smetao njegov posljednji mirni posjed predmetne nekretnine izvođenjem građevinskih radova te da se tuženiku naloži uspostava ranijeg posjedovnog stanja uklanjanjem nadogradnje i ogradnog zida kao i da se ubuduće kloni istog ili sličnog smetanja. Uz tužbu je dostavio izvadak iz BZP-a i fotografije predmetne nekretnine.

2. Podneskom od 8. veljače 2024. tužitelj je dopunio navode tužbenog zahtjeva na način da je kao vrijeme saznanja za smetanje posjeda od strane tuženika naveo dan 20. prosinca 2023.

3. Tuženik je osporio tužbeni zahtjev ističući da tužitelj nije dokazao posljednje stanje posjeda niti način na koji bi ga tuženik navodno smetao. Tuženik navodi da je zemljište posjedovao od 2005. te da je osobno ishodio građevinsku dozvolu za predmetnu zgradu i da je s tužiteljem sklopio ugovor o ortaštvu kojim je bilo ugovoreno da će tužitelj na zemljištu izgraditi zgradu s devet stambenih jedinica od kojih će nakon etažiranja dvije pripasti tuženiku, a sedam tužitelju. Budući da zgrada nije etažirana, temeljem ugovora o ortaštvu i aneksa ugovora tužitelj se upisao u 7/9 dijela, a tuženik u 2/9 dijela s time da prema njihovom dogovoru 1/9 odgovara jednoj stambenoj jedinici. Tuženik posebno ističe da je od izgradnje zgrade faktično posjedovao i koristio svoj suvlasnički dio od 2/9 odnosno dvije stambene jedinice dok je tužitelj koristio svojih 7/9 odnosno sedam stambenih jedinica. Tvrdi da nikada nije ulazio u posjed tužiteljevih sedam stambenih jedinica niti je tužitelj ulazio u posjed njegovih dviju stambenih jedinica. U odnosu na sporni dio nekretnine, tuženik navodi da je uz apartman u

prizemlju koristio i dvorište ispred tog apartmana koje je ogradio i neprekidno koristio od izgradnje zgrade. Objašnjava da je to dvorište pripalo njemu temeljem dogovora s tužiteljem jer je apartman u prizemlju površinom najmanja stambena jedinica i nema ulazni prostor kao ostale jedinice pa se na taj način trebala postići odgovarajuća vrijednost njegovog suvlasničkog dijela. Tuženik tvrdi da je sporne građevinske radove izveo isključivo radi statičkog osiguranja terase koja pripada njegovom stanu odnosno radi sanacije konstrukcije zgrade izgradnjom potpornih zidova i stupa na terasi. Ističe da tim radovima nije zadirao u posjed tužitelja niti je na bilo koji način onemogućio tužitelja u dotadašnjem korištenju njegovog dijela nekretnine. Stoga smatra da tužitelj nema aktivnu legitimaciju za posjedovnu zaštitu jer sporni dio nekretnine - terasu i dvorište ispred njegovog stana, nikada nije posjedovao niti njime faktično upravljao. Tuženik je uz odgovor na tužbu dostavio ugovor o ortaštvu, aneks ugovora o ortaštvu, građevinsku dozvolu, rješenje o uknjižbi prava vlasništva i fotografije lica mjesta. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti.

4. Radi utvrđenja činjeničnog stanja proveden je dokazni postupak tijekom kojeg je pročitana i pregledana dokumentacija u spisu, proveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka te očevid radi identifikacije predmetne nekretnine po stalnom sudskom vještaku geodetske struke uz sudjelovanje građevinskog vještaka čiji je zadatak bio da utvrdi položaj i obim izvedenih građevinskih radova na predmetnoj nekretnini.

5. Na ročište koje je održano na licu mjesta 19. srpnja 2024. pristupila je u svojstvu svjedoka Helena Huđek koja je navela da ima interes stupiti u parnicu na strani tuženika budući da je suvlasnica predmetne nekretnine odnosno suvlasničkog dijela od 1/9 - u naravi stan na prvom katu površine 56 m² s terasom površine 13 m² koji se nalazi iznad spornog prostora.

6. Na ročištu održanom 19. srpnja 2024. geodetski vještak identificirao je predmetnu k.č.br. 5169/126 k.o. Cesarica Nova te GPS uređajem snimio dio nekretnine koji je tužitelj označio kao mjesto smetanja. Na temelju izvršenog snimanja vještak je izradio skicu lica mjesta i priložio fotografije. Vještak je utvrdio da se na predmetnoj čestici uz postojeću stambenu zgradu površine 174 m² nalazi dograđeni zatvoreni prostor sa sjeverozapadne strane zgrade, povišena terasa popločana keramičkim pločicama, stepenica između te i postojeće betonirane terase, betonirana terasa u razini dvorišta te ogradni zidovi. Na fotografijama su prikazani navedena dogradnja, terase, stepenica, zidovi i pripadajući dijelovi dvorišta. Vještak je sve navedeno prikazao na skici lica mjesta i fotografijama koje je dostavio uz pisani nalaz i mišljenje.

6.1. Stranke nisu imale primjedbi na nalaz i mišljenje geodetskog vještaka s time da je tužitelj naveo da iz nalaza i mišljenja proizlazi da su sve nadogradnje i zidovi koje je izveo tuženik izvedeni na zajedničkim dijelovima kčbr. 5169/126 odnosno u dvorištu predmetne nekretnine čime je prema tvrdnji tužitelja tuženik smetao njegov posljednji mirni posjed.

7. Sudski vještak građevinske struke utvrdio je da se predmetna nekretnina kčbr. 5169/126 k.o. Cesarica Nova nalazi unutar izgrađenog građevinskog područja te da se na njoj nalazi postojeća stambena zgrada. Očevidom i uvidom u projektnu dokumentaciju utvrdio je da su na objektu izvedeni naknadni građevinski radovi. Prema

nalazu vještaka, terasa na sjeverozapadnoj strani objekta dograđena je u punoj širini zgrade, dio terase zatvoren je u prostoriju koja je uređena i opremljena vratima i prozorom, izvedeni su zidovi, terasa obložena pločicama i stepenica, betonirana površina ispod terase te potporni stup i zidić prema susjednoj čestici. U zatvorenoj prostoriji izvedene su elektroinstalacije, a na vanjskom zidu izveden je priključak vode s tušem i slavinom. Vještak je utvrdio da su novoizgrađene vanjske površine obložene fasadom. Ukupnu vrijednost izvedenih građevinskih radova procijenio je na 7.200,00 EUR.

7.1. Tuženik je osporio dio nalaza koji se odnosi na prethodno stanje terase. Istaknuo je da terasa nije naknadno dograđena u punoj širini zgrade, već da je u toj širini, približno 6 x 2 m postojala od završetka izgradnje zgrade i da pripada stanu tuženika. Prema njegovim navodima, tuženik je naknadno izgradio samo ostavnu prostoriju na već postojećoj terasi. Kao dokaz istaknuo je fotografije, katastarski plan iz 2005., Rješenje o izvedenom stanju iz 2017. i pripadajuću projektnu dokumentaciju. Također je prigovorio da tlocrt korišten u nalazu ne odgovara stvarnom stanju objekta osobito jer projektna dokumentacija na kojoj je vještak temeljio nalaz ne prikazuje zgradu sa stvarnih devet stanova. Tuženik je stoga predložio da se vještaku dostavi odgovarajuća projektna dokumentacija i da se nalaz ispravi, a na okolnost postojanja terase od početka izgradnje predložio je saslušanje svjedoka i tužitelja.

7.2. Tužitelj u načelu nije imao primjedbi na nalaz građevinskog vještaka, ali je istaknuo da vještak nije dao izričit pisani zaključak o tome jesu li sporni zidovi, terasa i ostali izvedeni radovi izgrađeni na zajedničkim dijelovima nekretnine. Stoga je predložio da vještak svoj nalaz u tom dijelu usmeno obrazloži.

7.3. U naknadnom očitovanju od 16. siječnja 2025. građevinski vještak naveo je da je za utvrđivanje prethodnog stanja koristio Arhitektonsku snimku za ishođenje rješenja o izvedenom stanju iz lipnja 2009. Potvrdio je da na tlocrtu prizemlja iz te dokumentacije terasa nije prikazana u cijeloj širini zgrade za razliku od tlocrta kata i potkrovlja. Istaknuo je da, ako se smatra da korištena dokumentacija nije odgovarajuća, treba dostaviti drugu relevantnu dokumentaciju kako bi mogao izvršiti usporedbu i dati konačan odgovor. Također je naveo da će se tek nakon dostave odgovarajuće dokumentacije moći izjasniti jesu li sporni radovi izvedeni na zajedničkim dijelovima nekretnine.

7.4. Tuženik je i nakon očitovanja vještaka ostao kod svojih primjedbi ističući da je korištena dokumentacija pogrešna te da se na temelju nje ne može pravilno utvrditi prethodno stanje. Ponovno je naglasio da je terasa u dimenzijama približno 6 x 2 m postojala od izgradnje zgrade te da je ostavnu prostoriju izgradio isključivo na svojoj postojećoj terasi, a ne na zajedničkom dijelu nekretnine. Ukazao je i na katastarski plan iz 2005. koji prema njegovim navodima potvrđuje postojanje terase u navedenim gabaritima od početka. Predložio je da se pribavi odgovarajuća projektna dokumentacija i da vještak na temelju nje dopuni odnosno ispravi nalaz te da se saslušaju svjedoci i tužitelj.

8. Rješenjem suda poslovni broj Psp-1/2024-36 prihvaćeno je sudjelovanje Helene Huđek kao umješača na strani tuženika u ovom predmetu.

9. Tuženik je podneskom od 13. veljače 2026. naveo da je tužitelj prestao biti posjednik svojih 7/9 dijela predmetne nekretnine, koji u naravi predstavljaju sedam stanova jer je njihov posjed predao trećim osobama i više ne vrši faktičnu vlast nad tim dijelom nekretnine pa je istaknuo prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja.

10. Svjedok Fikret Puškar naveo je da je tuženik izveo građevinske radove na prostoru ispred svog apartmana uključujući dogradnju ostave, ogradnog zida i uređenje terase. Prema njegovim saznanjima, terasa s pločicama postojala je i ranije, dok je naknadno betoniran dio terase ispred nje. Naveo je da se prostorom na kojem su izvedeni radovi prije toga služio tuženik te da tužitelj tim prostorom nije prolazio, već je svom apartmanu pristupao s druge strane. Svjedok nije vidio tužitelja da koristi sporni prostor.

11. Svjedok Mirko Mijić naveo je da je kao susjed vidio građevinske radove ispod i oko terase te ih fotografirao 16. prosinca 2023., ali nije vidio tko ih je izvodio niti tko je prije radova bio u posjedu spornog prostora. Potvrdio je da je vidio građevinske radnike i dolazak policije, ali nema neposrednih saznanja o tome tko je koristio sporni prostor.

12. Svjedok Jasmin Vuković naveo je da je neposredni susjed stranaka i da je tijekom izvođenja radova viđao tuženika. Prema njegovim saznanjima, prostor na kojem su izvedeni radovi ranije je bio prekriven kamenjem, a kasnije ga je koristio tuženik. Tužitelja je viđao u Cesarici, ali ga nije vidio da koristi sporni prostor. Ne sjeća se da je na tom mjestu postojao roštilj.

13. Tužitelj Petar Pranjić ostao je kod navoda iz tužbe te je naveo da je za radove saznao od susjeda nakon čega je došao na lice mjesta i zatekao izvođenje dogradnje prostorije i ogradnog zida. Tvrdi da je sporni prostor bio zajednički dio nekretnine te da je na njemu prethodno imao roštilj koji je tuženik uklonio tijekom radova. Naveo je da mu je sporna terasa bila poznata kao terasa ispred tuženikovog apartmana, da je postojala i prije dogradnje te da mu sama terasa nije sporna. Međutim, tvrdi da su novoizgrađena prostorija i zid izgrađeni na zajedničkom dijelu nekretnine te da je time smetan u posjedu. Također je naveo da je u vrijeme izvođenja radova bio vlasnik sedam apartmana, ali je tijekom postupka, u listopadu prethodne godine, prodao apartmane i da sada više nije u posjedu bilo kojeg dijela predmetne nekretnine.

14. Tuženik nije osporio da je izgradio dodatnu prostoriju i ogradni zid, ali tvrdi da je sve izvedeno na njegovoj terasi i prostoru koji je oduvijek koristio i posjedovao. Naveo je da je radove izveo radi osiguranja i podupiranja balkona iznad svog apartmana te da je prostoriju uredio kao ostavu. Istaknuo je da tužitelj nikada nije koristio njegovu terasu niti je preko nje prolazio pa ga stoga nije mogao smetati u posjedu. Prema njegovim navodima, terasa i vrt ispred njegovog apartmana pripadaju njemu, a ogradni zid izgradio je radi sprječavanja prolaska gostiju i ostavljanja otpada tijekom iznajmljivanja tužiteljevih apartmana. Tvrdi da je terasa u istim gabaritima postojala od izgradnje zgrade te da je on njezin posljednji mirni posjednik.

15. Umješač Helena Huđek navela je da je kupila apartman iznad tuženikovog te da je suglasna s izgradnjom potpornog zida jer je to, prema njezinu mišljenju, bilo u njezinu interesu. Navela je da je sporna terasa dužine približno 6 m i površine 13 m²

kao i terase na ostalim etažama, te da je od kada ona boravi u objektu terasu koristio isključivo tuženik. Tužitelja nije vidjela da koristi spornu terasu iako je prije izgradnje zida iz svog apartmana mogao do nje pristupiti. Smatra da tužitelj za to nije imao potrebe jer je imao vlastiti prolaz i terasu.

16. Na ročištu 16. rujna 2026. tuženik je ostao kod svih dosadašnjih navoda i prigovora te je obavijestio sud da je u međuvremenu prodao svoj suvlasnički dio i predao posjed kupcu Aniti Salamon zbog čega je, opreza radi, istaknuo prigovor promašene pasivne legitimacije.

16.1. Građevinski vještak je, usmeno saslušan radi razjašnjenja prigovora tuženika, u cijelosti ostao kod pisanog nalaza i mišljenja. Pojasnio je da je kao mjerodavnu dokumentaciju koristio rješenje o izvedenom stanju i arhitektonski snimak projektanta Nikše Bojanića čiju je vjerodostojnost provjerio u informacijskom sustavu za prostorno uređenje. Prema toj dokumentaciji terasa ispred predmetnog apartmana nije prikazana u punoj širini zgrade, već samo djelomično, a u izračunu neto korisne površine apartmana A0 sporna terasa nije navedena. Stoga je upravo takvo stanje uzeo kao početno pri utvrđivanju opsega i vrijednosti izvedenih radova. Vještak je nadalje naveo da činjenica što arhitektonski snimak prikazuje šest, a ne devet stanova, sama po sebi nije zapreka za korištenje te dokumentacije jer mu druga, ranija vjerodostojna dokumentacija nije bila dostavljena. Potvrdio je da je pregledao i kopiju katastarskog plana, te je pojasnio da prikazane površine predstavljaju tlocrtne projekcije balkona etaže iznad predmetnog stana. Također je utvrdio da su pločice na predmetnoj terasi i u dograđenoj ostavi iste dok su na nižem nastavku terase drugačije. Na kraju je naveo da snimku izvedenog stanja nije izradio on, već projektant Nikša Bojanić.

16.2. Tuženik je ostao kod svojih prigovora na nalaz i mišljenje vještaka ističući da su njegova utvrđenja, osobito glede početnog stanja terase, protivna iskazima svjedoka te samog tužitelja koji je izrijekom naveo da terasa nije sporna.

16.3. Na istom ročištu tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev kojim traži da se utvrdi kako je tuženik Miro Džapo smetao njegov posljednji mirni posjed nekretnine kčbr. 5169/126 k.o. Cesarica Nova izvođenjem građevinskih radova kojima je na postojećem objektu izgradio dodatnu prostoriju od cigle, djelomično obloženu stiroporom, označenu slovima A, B, C i D te ogradio prostor ogradnim zidom od cigle označenim pravcem E–M čime je izravno smetao tužiteljev posljednji mirni posjed. Tužitelj nadalje zahtijeva uspostavu ranijeg posjedovnog stanja uklanjanjem navedene nadogradnje A–B–C–D i ogradnog zida E–M, kao i zabranu takvog ili sličnog smetanja ubuduće, u roku od osam dana, pod prijetnjom ovrhe.

17. U ovom parničnom postupku tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu zbog smetanja posjeda tvrdeći da su stranke suvlasnici nekretnine kčbr. 5169/126 ukupne površine 591 m² upisane u zk. ul. 3355 k.o. Cesarica Nova, u naravi stambena kuća na adresi Orlovača 45, Cesarica pri čemu je tužitelj bio upisan kao suvlasnik u 7/9 dijela, a tuženik u 2/9 dijela. Tužitelj je tvrdio da je bio posljednji mirni posjednik predmetne nekretnine te da je tuženik u prosincu 2023. bez njegove suglasnosti izveo građevinske radove kojima je na postojećem objektu izgradio dodatnu prostoriju te izveo ogradni zid čime je smetao njegov posljednji mirni posjed.

18. Nakon provedenog geodetskog vještačenja tužitelj je precizirao tužbeni zahtjev tražeći utvrđenje da ga je tuženik smetao u posljednjem mirnom posjedu izgradnjom dodatne prostorije od cigle djelomično obložene stiroporom označene slovima A-B-C-D u skici geodetskog vještaka, te izgradnjom ogradnog zida označenog pravcem E-M, kao i uspostavu ranijeg posjedovnog stanja uklanjanjem navedene nadogradnje i ogradnog zida te zabranu takvog ili sličnog smetanja ubuduće.

19. Tuženik se tužbenom zahtjevu protivio u cijelosti. U tijeku postupka isticao je, među ostalim, da tužitelj nije bio u posljednjem mirnom posjedu sporne površine, da je predmetnu terasu i prostor ispred svog apartmana od izgradnje koristio isključivo on, da tužitelj taj prostor nikada nije koristio te da su izvedeni radovi izvršeni na prostoru koji je bio u njegovu isključivom posjedu. Tuženik je nadalje tvrdio da su radovi izvedeni radi konstruktivnog osiguranja postojeće terase odnosno balkona, a ne radi zadiranja u posjed tužitelja. Tijekom postupka tuženik je istaknuo i prigovor nedostatka aktivne legitimacije tužitelja navodeći da je tužitelj nakon pokretanja postupka prodao svih svojih sedam apartmana odnosno svoj suvlasnički dio od 7/9, te da više nije u posjedu niti jednog dijela predmetne nekretnine. Na ročištu 16. rujna 2026. tuženik je izvijestio sud da je i sam u međuvremenu prodao svoj suvlasnički dio odnosno dva apartmana koji su odgovarali njegovu suvlasničkom dijelu od 2/9, te da je posjed predao kupcu Aniti Salamon. Iz tog razloga istaknuo je i prigovor promašene pasivne legitimacije.

20. Prema članku 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/1991., 91/1992., 58/1993., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 02/2007., 84/2008., 96/2008., 123/2008., 57/2011., 148/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025. - dalje u tekstu: ZPP) sud odlučuje koje će činjenice uzeti kao dokazane na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a na temelju rezultata takve ocjene donosi zaključak o odlučnim činjenicama.

21. Sud je u ovom postupku cijenio svaki provedeni dokaz zasebno, ali i u njihovoj međusobnoj povezanosti vodeći računa o tome postoje li proturječnosti između pojedinih iskaza te jesu li iskazi stranaka i svjedoka potvrđeni objektivnim dokazima, osobito nalazom i mišljenjem geodetskog i građevinskog vještaka.

22. Posjedovna zaštita pruža se u skladu s odredbama članka 19. - 27. Zakona o vlasništvu i drugim pravnim stvarnim pravima („Narodne novine“ 91/1996., 68/1998., 137/1999., 22/2000., 73/2000, 114/2001, 79/2006, 141/2006, 146/2008, 38/2009, 153/2009, 90/2010, 143/2012, 152/2014., 81/2015. i 94/2017., dalje u tekstu: ZVDSP).

23. Prema članku 10. stavku 1. ZVDSP-a posjednik je osoba koja ima faktičnu vlast glede neke stvari dok je prema stavku 6. istoga članka, kada isti posjed stvari ima više osoba, riječ o suposjedu. Posjed je, dakle, faktična vlast nad stvari, a za postojanje posjeda nije odlučno vlasništvo niti pravni temelj na kojem se faktična vlast izvršava.

24. Prema članku 19. ZVDSP-a posjed traje dok traje posjednikova faktična vlast glede stvari, a smatra se da posjed nakon što je stečen traje neprekidno sve dok se ne dokaže da su nastupile okolnosti zbog kojih je prestao.

25. Članak 20. stavak 1. ZVDSP-a propisuje zabranu samovlasti dok je stavkom 2. određeno da je samovlasno posjed smetan kada se posjedniku bez njegove volje posjed oduzme ili ga se u posjedovanju uznemirava.

26. Člankom 21. stavkom 1. ZVDSP-a propisano je da onaj koga drugi samovlasno smeta u posjedu ima pravo na zaštitu posjeda, bilo da ga drugi uznemirava u posjedu ili mu ga je oduzeo. Stavkom 3. istoga članka propisano je da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije protekom godine dana od dana nastaloga smetanja.

27. Prema članku 22. stavku 1. ZVDSP-a posjednik kojem je posjed samovlasno smetan ovlašten je putem suda zahtijevati da se utvrdi čin smetanja njegova posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Prema stavku 2. istoga članka, sud pruža posjedovnu zaštitu prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, neovisno o pravu na posjed, pravnoj osnovi posjeda, poštenju posjednika i drugim okolnostima koje se odnose na pravo na posjed.

28. Člankom 441. ZPP-a propisano je da se raspravljanje ograničava samo na činjenice posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja dok je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda i zahtjevima za naknadu štete.

29. Za osnovanost tužbe u ovom postupku odlučne su tri činjenice: tko je bio posljednji mirni posjednik sporne površine, je li došlo do čina kojim je taj posjed oduzet ili uznemiren te je li takav čin bio samovlastan. Pri tome se ne odlučuje o konačnom pravu vlasništva niti o tome tko ima jače pravo na posjed.

30. Iz rezultata dokaznog postupka sud je utvrdio da među strankama nije bilo sporno da su tužitelj i tuženik u vrijeme nastanka predmetnog događaja bili suvlasnici predmetne nekretnine, tužitelj u 7/9 dijela, a tuženik u 2/9 dijela. Također nije sporno da je tuženik u prosincu 2023. izveo građevinske radove na sjeverozapadnoj strani objekta uključujući izgradnju dodatne prostorije i ogradnog zida koje je geodetski vještak identificirao i na skici označio slovima A-B-C-D te pravcem E-M.

31. Nije sporno ni da je predmetna terasa ispred tuženikova apartmana postojala prije izvođenja predmetne dodatne prostorije. To proizlazi ne samo iz iskaza tuženika i umješača Helene Huđek, nego i iz samog iskaza tužitelja koji je naveo da terasa kao takva nije sporna i da je postojala prije izgradnje dodatne prostorije. Tužitelj je također potvrdio da je znao da se ulaz u tuženikov apartman nalazi s dvorišne strane i da se ispred tog apartmana nalazila terasa.

32. Nesporno je da je tužitelj u vrijeme izvođenja radova bio vlasnik odnosno nositelj prava na sedam posebnih dijelova zgrade dok je tuženik bio nositelj prava na dva posebna dijela odnosno na suvlasničkom dijelu od 2/9. Nije bilo sporno ni da je tužitelj naknadno prodao svoje apartmane, a potom i tuženik svoj suvlasnički dio.

33. Sporno je, međutim, ono što je za ovaj postupak odlučno, je li tužitelj neposredno prije izvođenja radova bio posljednji mirni posjednik prostora na kojem su

izvedeni radovi odnosno je li taj prostor bio u njegovu posjedu ili suposjedu, je li izgradnjom prostorije označene na skici geodetskog vještaka slovnim oznakama A-B-C-D i zida označenog na skici slovnim oznakama E-M, došlo do uznemiravanja ili oduzimanja njegova posjeda te je li tuženik navedenim radnjama promijenio dotadašnje posjedovno stanje na štetu tužitelja.

34. Sporno je nadalje kakav je bio stvarni opseg postojeće terase prije izvođenja radova odnosno je li ona već prije prosinca 2023. postojala u širini u kojoj je tuženik danas koristi ili je dio terase dograđen tek tijekom radova u prosincu 2023.

35. Sud je posebno cijenio iskaze tužitelja, tuženika, umješača Helene Huđek te svjedoka Fikreta Puškara, Mirka Mijića i Jasmina Vukovića dovodeći ih u vezu s objektivnim rezultatima geodetskog i građevinskog vještačenja.

36. Tužitelj je tijekom postupka ustrajao na tvrdnji da je tuženik smetao njegov posjed izgradnjom dodatne prostorije i zida na zajedničkom prostoru. Naveo je da je za radove saznao u prosincu 2023., da je nakon dojave susjeda došao na nekretninu te zatekao izvođenje radova. Tvrdio je da je prostor na kojem je izgrađena prostorija bio zajednički, osobito stoga što se na tom području nalazio septička jama koja je, prema njegovim navodima, služila cijeloj zgradi. Također je naveo da je ranije na tom prostoru imao roštilj ograđen kamenom. Međutim, iz iskaza samog tužitelja proizlazi i niz činjenica koje umanjuju uvjerljivost njegove tvrdnje o faktičnom izvršavanju posjeda upravo na spornom prostoru. Tužitelj je naveo da ne zna gdje se točno nalazi tuženikov apartman iako je potvrdio da se ulaz u njegov apartman nalazi s dvorišne strane. Potvrdio je da je terasa ispred tuženikova apartmana postojala prije predmetne nadogradnje i da sama terasa nije sporna. Nadalje je potvrdio da je u međuvremenu prodao sve apartmane koje je posjedovao u predmetnoj zgradi te da više nema posjed niti jednog dijela nekretnine. Sud je posebno cijenio što tužitelj nije dao konkretan i uvjerljiv opis vlastitog posjeda sporne površine neposredno prije prosinca 2023. Tužitelj nije dokazao da je tom prostoru ranije imao roštilj niti su to potvrdili saslušani svjedoci. Naime, svjedok Jasmin Vuković nije potvrdio postojanje roštilja, već je naveo da se sjeća kamenja na tom prostoru dok tuženik navodi da na fotografijama iz 2022. nema roštilja. Stoga sud tu činjenicu nije mogao prihvatiti kao dokaz kontinuiranog i neposrednog izvršavanja faktične vlasti tužitelja nad spornim prostorom.

37. S druge strane, tuženik je izrijekom priznao da je izveo predmetne radove, ali je dosljedno tvrdio da su oni izvedeni na prostoru koji je prije radova bio u njegovu isključivom posjedu. Naveo je da je terasa ispred njegova apartmana postojala od izgradnje objekta, da ju je koristio kao neposredan pristup vlastitom apartmanu te da tužitelj nikada nije koristio niti prelazio preko tog prostora. Objasnio je da je dodatnu prostoriju izgradio radi zaštite i stabilizacije konstrukcije nakon upozorenja o mogućoj nestabilnosti balkona, te da je prostor nakon izgradnje nastavio koristiti kao spremište. Njegov iskaz o tome da je sporni prostor koristio prije radova potvrđuju svjedoci Fikret Puškar i Jasmin Vuković. Istodobno, tužitelj nije predložio niti je proveden dokaz iz kojeg bi proizlazilo da je neposredno prije prosinca 2023. on izvršavao faktičnu vlast na tom prostoru.

38. Umješač Helena Huđek koja je stan iznad tuženikova apartmana kupila 2021./2022., također je iskazala da je sporna terasa postojala prije izvođenja radova, da je bila približno šest metara duga i površine oko 13 m² te da je vidjela isključivo

tuženika kako koristi taj prostor. Navela je da tužitelja nikada nije vidjela na spornoj terasi iako je potvrdila da je tužitelj fizički mogao pristupiti toj terasi iz svojeg apartmana prije nego što je izgrađen zid. Međutim, sama mogućnost da je tužitelj mogao pristupiti spornom prostoru ne znači da je na njemu imao faktičnu vlast. Iskaz umješača u bitnom je podudaran s iskazom tuženika u pogledu postojanja terase prije 2023. i načina njezina korištenja.

39. Svjedok Fikret Puškar naveo je da poznaje tuženika bolje nego tužitelja te da je vidio da je dio objekta bio napuknut i da ga je tuženik podupirao nakon čega je izgrađena dodatna prostorija. Smatra da je tuženik gradio na prostoru koji pripada njegovom apartmanu. Posebno je istaknuo da je tuženik i ranije koristio prostor na kojem su izvedeni radovi dok tužitelj taj prostor nije koristio niti je imao potrebu njime prolaziti jer je svom apartmanu pristupao s druge strane. Svjedok je nadalje naveo da je na prostoru ispred terase kosio travu na tuženikov zahtjev te da je tamo posadio lozu.

40. Svjedok Mirko Mijić potvrdio je da su na spornom dijelu u prosincu 2023. izvođeni radovi te da je 16. prosinca 2023. fotografirao stanje s prozora svoje kuće. Međutim, taj svjedok nije znao tko je prije radova koristio sporni prostor, nije vidio tko je bio u posjedu prije početka radova te nije neposredno vidio tko je izvodio radove. Njegov iskaz stoga može potvrditi postojanje i približno vrijeme radova, ali ne može potvrditi odlučnu činjenicu da je upravo tužitelj bio posljednji mirni posjednik sporne površine.

41. Svjedok Jasmin Vuković naveo je da se kuća u kojoj živi nalazi nasuprot ulaza u tuženikov apartman, da je vidio tuženika tijekom izvođenja radova te da je, koliko mu je poznato, upravo tuženik koristio prostor na kojem su radovi izvedeni. Nije vidio tužitelja da koristi taj prostor. Naveo je i da je prostor ranije bio prekriven kamenjem te da ne pamti postojanje roštilja.

42. Iz iskaza tuženika, umješača te svjedoka Fikreta Puškara i Jasmina Vukovića u bitnom proizlazi da je sporna terasa postojala prije izvođenja predmetne nadogradnje, da je tuženik taj prostor koristio kao prostor neposredno povezan sa svojim apartmanom i da tužitelja nisu vidjeli u izvršavanju faktične vlasti nad tim prostorom.

43. S druge strane, iskaz tužitelja o tome da je sporni prostor bio zajednički i da je na njemu ranije imao roštilj nije potvrđen objektivnim dokazima ni iskazima svjedoka u mjeri koja bi bila dovoljna za zaključak da je upravo tužitelj bio posljednji mirni posjednik tog prostora.

44. Geodetski vještak je na očevidu identificirao sporni dio nekretnine i prikazao ga na skici na kojoj je dodatna prostorija označena slovima A-B-C-D, a ogradni zid pravcem E-M. Geodetskim vještačenjem utvrđeno je gdje se fizički nalaze izvedeni radovi, njihov prostorni položaj i odnos prema katastarskoj čestici.

45. Građevinski vještak utvrdio je da su izvedeni određeni građevinski radovi uključujući dodatnu prostoriju, zidove, terasu, stepenicu, potporne elemente i druge građevinske zahvate te je vrijednost izvedenih radova procijenio na iznos od 7.200,00 EUR. Tuženik je prigovorio da je vještak kao početno stanje koristio pogrešnu

dokumentaciju, osobito arhitektonski snimak izvedenog stanja iz 2009. u kojem je prikazano šest stanova iako ih je u stvarnosti bilo devet, te da je tom dokumentacijom pogrešno prikazan opseg postojeće terase. Prilikom usmenog saslušanja vještak je pojasnio da je koristio rješenje o izvedenom stanju odnosno arhitektonski snimak projektanta Nikše Bojanića. Naveo je da prema situacijskom prikazu terasa nije prikazana u punoj širini zgrade, nego samo djelomično, te da se isto vidi i na detaljnijem prikazu apartmana A0. Posebno je istaknuo da u tabličnom izračunu neto korisne površine apartmana A0 projektant navodi samo bočnu terasu dok sporna terasa nije navedena u kvadraturi. Na temelju takve dokumentacije vještak je odredio početno stanje za izračun vrijednosti izvedenih radova. Vještak je također naveo da je pregledao kopiju katastarskog plana, ali da prikazani balkoni na takvom planu predstavljaju tlocrtne projekcije na tlo, a ne nužno neposredan prikaz faktičnog stanja predmetne terase. Potvrdio je i da su pločice na postojećoj terasi i u dograđenoj ostavi iste dok su na nižem nastavku terase drugačije.

46. Sud je prihvatio nalaz vještaka u dijelu u kojem se odnosi na građevinske radove i njihov prostorni opseg.

47. Na temelju svih provedenih dokaza sud je utvrdio da tužitelj nije dokazao da je neposredno prije izvođenja predmetnih radova bio posljednji mirni posjednik sporne terase i prostora na kojem su izvedeni radovi.

48. Za takav zaključak osobito su značajni podudarni iskazi tuženika, umješača te svjedoka Fikreta Puškara i Jasmina Vukovića koji su potvrdili da je tuženik predmetni prostor faktično koristio kao prostor povezan sa svojim apartmanom. Tužitelj, naprotiv, nije dokazao konkretne posjedovne radnje na toj površini neposredno prije prosinca 2023. Činjenica da je tužitelj bio suvlasnik 7/9 nekretnine sama po sebi ne znači da je bio posljednji mirni posjednik svakog pojedinog njezina dijela. U postupku zbog smetanja posjeda odlučna je faktična vlast, a ne veličina suvlasničkog dijela.

49. Dakle, tužitelj nije dokazao temeljnu pretpostavku posjedovne zaštite - postojanje njegova posljednjeg mirnog posjeda na spornoj površini odnosno da je upravo on bio posljednji mirni posjednik sporne površine prije izvođenja radova.

50. Naprotiv, iskazi tuženika, umješača te svjedoka Fikreta Puškara i Jasmina Vukovića međusobno se podudaraju u odlučnim dijelovima glede činjenice da je tuženik taj prostor faktično koristio i da tužitelj nije viđen u posjedu spornog prostora. Tužiteljev iskaz u dijelu u kojem tvrdi da je sporni prostor bio zajednički nije dovoljan za drugačiji zaključak jer se temelji pretežito na njegovu shvaćanju pripadnosti prostora, dok se u ovom postupku ne odlučuje o pravu vlasništva niti o tome kome prostor pripada, nego o tome tko je na njemu neposredno prije navodnog smetanja izvršavao faktičnu vlast.

51. Činjenica da je tužitelj bio suvlasnik 7/9 cijele nekretnine ne dokazuje da je imao faktičnu vlast nad svakim njezinim dijelom. Isto tako, činjenica da je tužitelj eventualno mogao fizički pristupiti spornoj terasi ne dokazuje da je taj prostor stvarno posjedovao.

52. Kako tužitelj nije dokazao posljednji mirni posjed sporne površine, nije dokazao ni da je tuženikovim radnjama smetan upravo njegov posjed.

53. Budući da je utvrđeno da tužitelj u relevantno vrijeme nije bio u mirnom posjedu sporne površine, deklaratorni dio tužbenog zahtjeva tužitelja nije osnovan.

54. Tijekom postupka utvrđeno je da su obje stranke nakon pokretanja ovog postupka otuđile svoje suvlasničke dijelove i predale posjed trećim osobama što je među strankama bilo nesporno.

55. Pravne posljedice naknadnog otuđenja predmeta spora u procesnom smislu uređuje članak 195. stavak 1. ZPP-a prema kojem okolnost da je stvar ili pravo o kojemu teče parnica otuđena nakon podnošenja tužbe ne sprječava dovršetak parnice među istim strankama.

56. Slijedom navedenog, naknadna otuđenja nekretnina ne utječu na procesnu ovlast tužitelja da dovrši postupak niti na pasivnu legitimaciju tuženika. Za pasivnu legitimaciju u parnicama zbog smetanja posjeda, u smislu članka 22. ZVDSP-a odlučna je činjenica tko je poduzeo radnju smetanja. Budući da je tuženik tijekom postupka izričito priznao da je upravo on izveo sporne građevinske radove u prosincu 2023., njegova pasivna legitimacija u odnosu na sam čin smetanja je u potpunosti utvrđena i nju naknadna prodaja apartmana u procesnom smislu ne uklanja.

57. Međutim, iako odredba članka 195. ZPP-a osigurava procesni kontinuitet parnice, ona nema materijalnopravni učinak "zamrzavanja" stvarnopravnih odnosa niti predstavlja materijalnopravnu osnovu na kojoj bi stranke zadržale prava i ovlaštenja koja su dobrovoljno prenijele na treće osobe.

58. Tužitelj je u ovom postupku zahtijevao uspostavu ranijeg posjedovnog stanja upravo u svoju korist, uklanjanjem dograđenih dijelova A-B-C-D i zida E-M. Nakon što je prodao sedam apartmana (suvlasnički dio od 7/9) i predao ih u posjed kupcima, on više nije osoba koja ima faktičnu vlast nad predmetnom nekretninom niti osoba u čiju se korist neposredni posjed može uspostaviti.

59. Jednako tako, nakon što je tuženik prodao dva apartmana (suvlasnički dio od 2/9) i predao posjed trećoj osobi, on je izgubio faktičnu vlast nad nekretninom te pravno i fizički više nije u mogućnosti izvoditi radove uklanjanja na tuđem posjedu jer bi se time zadiralo u posjed i vlasništvo treće osobe koja nije stranka u ovom postupku.

60. Uspostava ranijeg posjedovnog stanja u korist tužitelja, a na teret tuženika, ne može se naložiti niti provesti ako niti jedna od parničnih stranaka u vrijeme zaključenja rasprave više nema nikakvu faktičnu vlast nad stvari, već su je trajno prenijele na treće osobe koje nisu obuhvaćene ovim postupkom.

61. Stoga je naknadno otuđenje predmeta spora od strane obje stranaka proizvelo materijalnopravne učinke zbog kojih je kondemnatorni zahtjev za uspostavu ranijeg posjedovnog stanja u cijelosti izgubio svrhu posjedovne zaštite radi čega je i u tom dijelu tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan.

62. S obzirom da u konkretnom slučaju nisu ostvarene zakonske pretpostavke iz članaka 20., 21. i 22. ZVDSP-a za pružanje tražene posjedovne zaštite, tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti je odbijen kao neosnovan.

63. Iako nije odlučno za odluku suda o tužbenom zahtjevu, sud naglašava da se tuženik protivio preciziranju tužbenog zahtjeva smatrajući da se radi o preinaci tužbe.

64. Prema članku 191. stavku 1. ZPP-a, preinaka tužbe postoji kada je promijenjena istovjetnost zahtjeva, kada je postojeći zahtjev povećan ili kada je uz postojeći istaknut drugi zahtjev. Istodobno, prema stavku 3. istoga članka, tužba nije preinačena ako je tužitelj promijenio, dopunio ili ispravio pojedine navode tako da zbog toga sam tužbeni zahtjev nije promijenjen.

65. Promjena istovjetnosti zahtjeva postoji kada se prvotno postavljeni zahtjev temelji na jednom životnom događaju, činjeničnom stanju ili pravnom odnosu, a novopostavljeni zahtjev na drugim činjenicama, drugom događaju ili drugom pravnom odnosu. Samo preciziranje zahtjeva ne predstavlja preinaku ako je riječ o istom životnom događaju i istom činjeničnom supstratu.

66. U konkretnom slučaju sud smatra da preciziranjem tužbenog zahtjeva nakon provedenog geodetskog vještačenja nije došlo do preinake tužbe. Tužitelj nije promijenio ni činjeničnu osnovu ni životni događaj na kojem temelji zahtjev. Od početka postupka tvrdio je da ga je tuženik u prosincu 2023. smetao izgradnjom dodatne prostorije i ogradnog zida na predmetnoj nekretnini. Nakon geodetskog vještačenja tužitelj je samo preciznije odredio prostorni obuhvat navodnog čina smetanja tako da je nadogradnju označio slovima A-B-C-D, a ogradni zid pravcem E-M sukladno skici geodetskog vještaka.

67. Stoga se ne radi o preinaci tužbe, nego o dopuštenom preciziranju tužbenog zahtjeva nakon provedenog vještačenja.

68. Odluku o troškovima sud je donio primjenom odredbe članka 154 stavka 1 ZPP-a kojom je određeno je da je stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna protivnoj stranci nadoknaditi troškove.

69. Odredbom članka 155 stavka 1 ZPP-a propisano je da će sud prilikom odlučivanja o troškovima postupka stranci odrediti naknadu samo onih troškova koji su bili potrebni za vođenje parnice, a odredbom stavka 2 istog članka propisano je da će se troškovi odmjeriti prema tarifi ako je propisana za nagrade odvjetnika ili za druge troškove.

70. Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ 138/2023. i 107/2025. - dalje u tekstu: Tarifa) u Tbr. 7 točki 2 propisano je da u postupku radi smetanja posjeda odvjetniku pripada jednokratna nagrada u visini od 250 bodova koja obuhvaća najviše do četiri radnje za svaki prvostupanjski postupak te za svaku daljnju radnju u postupku nagrada u visini od 50 bodova.

71. S obzirom na to da su bili opravdani sud je tuženiku prema Tbr. 7 t. 2 Tarife priznao trošak zastupanja po punomoćniku odvjetniku u visini jednokratne nagrade u visini od 250 bodova za četiri radnje: za zastupanje na pripremnom ročištu 12. lipnja 2024., za sastavljanje podneska od 9. listopada 2024., za sastavljanje podneska od 23. siječnja 2025. i za sastavljanje podneska od 13. veljače 2026. Tuženiku su priznati i troškovi zastupanja na ročištima 10. ožujka 2026., 16. srpnja 2026., 29. srpnja 2026.

i 16. rujna 2026. i to za svako ročište u visini od 50 bodova odnosno ukupno 200 bodova. Dakle, tuženiku je priznat trošak u visini od 450 bodova što prema vrijednosti boda od 2,00 EURA (Tbr. 54 Tarife) iznosi ukupno 900,00 EUR odnosno uz pripadajući PDV od 25% ukupno 1.125,00 EUR-a. Tuženiku je priznat i trošak pristupa građevinskog vještaka na raspravu 16. rujna 2026. u iznosu od 230,00 EUR-a

72. Dakle, tuženiku je sveukupno priznat trošak u iznosu od 1.355,00 EUR-a.

73. Tuženiku nije priznat trošak zastupanja na ročištu na licu mjesta 19. srpnja 2024. jer na to ročište nije pristupio punomoćnik tuženika.

74. Isto tako, tuženiku nije priznat ni trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu budući da obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu prema čl. 4 Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ broj 118/2018. i 51/2023. - dalje u tekstu: ZOSP) nastaje po pravomoćnom završetku postupka za svaku stranku razmjerno uspjehu u parnici.

75. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci rješenja.

U Gospiću 5. listopada 2026.

Sudac:

Mirjana Kosanović

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 dana od dana ročišta za objavu presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano, u tri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje nadležni županijski sud.

Dna:

1. Nikolina Mijolović Jakšetić, odvjetnica u Rijeci, Trg Ivana Koblera 2
2. Željka Peitel, odvjetnica u Zagrebu, Savska cesta 141



Broj zapisa: **9-3088e-188bb**

Kontrolni broj: **09533-928cb-f40f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>



unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Gospiću** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.